

Häradshövdingen höll god min, under tiden höll han ett vakande öga på Herman de Cocks handel och vandel. Så en dag slutade Cocks hushållerska helt plötsligt. Häradshövdingen anade ugglor i mossen, ty han visste att hon var ett regält fruntimmer, med ett obefläckat förflutet. Han började undersöka hur saken låg till och var hushållerskan blivit av ~~ett~~ efter en tid framkom det att hon var inhyrd hos en färjkarl i Hälsinborg, där hon framfött ett präktigt gossebarn med rätten att bära namnet de Cock. Vilket på det bestämdaste bestreds av Herman de Cock. I den första instansen, Frosta härads tingsrätt dömdes de Cock till underhåll. Den dömde överklagade då i Göta hovrätt, där man på den tiden brukade tillämpa regeln, att i mål mellan mannen av börd och kvinna av folket blevo lagda till sidan och sedan glömma dem.

Kvinnan blev sedermera gift med en skraddare i Hörby, enligt illvilliga uppgifter, som cirkulerade i byn mot kontant ersättning? Men hushållerskan var inte nöjd med denna uppgörelse utan hon fortsatte att avkräva de Cock ersättning, detta troligen på uppmaning av Lillienberg så länge inte målet var avdömt i Göta Hovrätt. Men häradshövdingen hade förvisso inte glömt, han skulle ha sin hämnd, och skickade jämnt och ständigt påminnelser i ärendet om att utslag borde fällas. Efter sju sorger och åtta berövelser förstod hovrätten att häradsdomaren i Frosta inte skulle sluta bråket utan en avkunnad dom, vilken lät sålunda, att Herman de Cock skulle sig men ed fria: Om han kunde. Han lovade nu dyrt och heligt att göra upp med sin gamla hushållerska utan mer bråk, trots att han ej var den skyldige.

Men åren gick och det dröjde till pojken var tolv år innan uppgörelsen kom och då var skraddaren död, men häradsdomaren fick sin hämnd som han under alla dessa år varit ute efter.

Bröderna de Cock blevo med åren allt agresivare, varför det blev svårt för folk att komma till dem att få uppgörelser om arrenden eller ersättning för gjorda arbeten. Det hände mer än en gång att det vid delgivningar på Dusbuholm vankats stryk för de som ~~frambes~~ dem. Herman de Cock överlevde sina bröder och bättrade sig på gamla dar, samt donerade en penningssumma till socknens fattiga på sin dödsdag den 19 juli 1752.

